

Goldklang Jenő

A képen apukám bátyja, Goldklang Jenő, aki kiment Izraelbe, 1938-ban. Jenő menekült a háború elől, 1938-ban ment ki Izraelbe [Izrael Állam 1948-ban alakult meg, 1920-1948 között Palesztina brit mandátumról van szó. -- A szerk.], mikor volt a kivándorlás. Itt hagyta a feleségét, az egy keresztény asszony volt, őt anyukám sokáig istápolta, nagyon rendes asszony volt. Jenőnek hirtelen mennie kellett, mert akkor voltak a begyűjtések. Ő már előtte menekült, mert mint apukám, ő sem volt magyar állampolgár. Ők lengyel állampolgárok voltak, és nagyon veszélyes volt akkor az ittlét [lásd: Kamenyec-Podolszkij-i vérengzés]. Neki -- nem tudom, miért -- különösen veszélyes volt. A nagybácsikám hajóval Palesztinába ment. Akkor tudtam meg, hogy ő is azért menekült, mert lengyel állampolgár, és nagyon féltek, hogy milyen hatása lesz még ennek a

lengyel állampolgárságnak. De akkor se fogtam fel én mint gyerek. Nem beszéltek erről, mert féltek, hogy kikotygom valahol. Nem tartották az itteni lengyelek a kapcsolatot. Az is rizikó volt, nem volt közösségük. Egyvalakiről tudok, aki meg is halt, a nagybátyámnak a barátja, utóbb tudtam meg, hogy az is üldözött lengyel volt. Jenő Netanjában volt, akkor az még nem volt nyaralóhely, még pusztaság volt. Ott dolgozott, és aztán ott halt meg. Az 1940-es években halt meg, de nem háborús körülmények között, hanem betegségben.